eigenlijk kunnen spreken van een bundel literaire studies.

De vele, bijzondere illustraties, waaronder een fragment van een beroemd Leids Lucretius-handschrift, een papyrus en jeugdfoto's van Gerhardt vormen een welkome afwisseling met de teksten. Je hoeft niet eens een liefhebber van Gerhardt's poâzie te zijn om genoegen te beleven aan dit boekje. Ook de vormgeving is zeer verzorgd. Veel lezers zullen er onmiddellijk de hand in herkennen van Jan Kees Schelvis, die ook voor de restyling van *Hermeneus* tekende.

Natuurlijk zijn niet alle bijdragen even diepgravend. Soms geven ze weinig meer dan wat encyclopedische informatie of een min of meer geslaagde parafrase van een tekst van Gerhardt. Maar een aantal analyses reikt duidelijk verder, zoals twee stukken door Ineke Sluiter. Een enkele keer roepen de gemaakte keuzes vragen op. Zo toont p. 53 de lezer een Priapus met een (zelfs voor zijn doen) forse fallus, terwijl dat typische kenmerk van de god nu juist zorgvuldig ongenoemd blijft in Gerhardt's ernaast afgedrukte vertaling van een 'wijgedicht aan Priapus'. Dit maakt een wat vreemde indruk.

In de teksten overheerst een toon van bewondering en eerbied, zowel voor de oudheid als voor de grote dichteres die daar haar inspiratie vond. Dat is op zichzelf passend in een catalogus. Maar omdat dit boekje van grotere allure is dan een catalogus had een enkel brutaal woord, een enkele kritische gedachte misschien niet misstaan.

De Universiteit Leiden en het NKV hebben aan het werk van Ida Gerhardt bijzondere aandacht geschonken. Dankzij dit boek blijft van die activiteiten ook iets blijvends over. Een uitstekend initiatief, dat hopelijk navolging vindt.

VINCENT HUNINK